Dilluns 9 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 12,1-12): En aquell temps, Jesús es posà a parlar-los en paràboles: «Un home plantà una vinya i la voltà d'una tanca i hi excavà un cup i hi edificà una torre, i l'arrendà a uns agricultors i se n'anà del país. I al seu temps envià als agricultors un servent a fi de rebre dels agricultors els fruits de la vinya. Però ells, agafant-lo, l'apallissaren i el despatxaren amb les mans buides. I novament els envià un altre servidor, i el feriren al cap i l'ultratjaren. I n'envià un altre i el mataren; i molts d'altres: a uns els colpejaren, a d'altres els mataren. Encara en tenia un, el fill estimat, i els l'envià, dient: «"El meu fill, el respectaran". Però els agricultors es digueren entre ells: "Aquest és l'hereu: veniu, matem-lo i serà nostra l'heretat". I agafant-lo, el mataren i el tragueren fora de la vinya. Què farà, doncs, l'amo de la vinya? Vindrà i farà perdre els agricultors, i donarà la vinya a uns altres. ¿No heu llegit aquesta Escriptura: La pedra que rebutjaren els constructors, aquesta s'ha convertit en pedra angular. És el Senyor qui ha fet això, i és admirable als nostres ulls?».

I tractaven d'agafar-lo, però van tenir por de la gent, perquè entengueren que per ells havia dit aquesta paràbola. I deixant-lo, se n'anaren.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Envià als agricultors un servent a fi de rebre dels agricultors els fruits de la vinya»

Fr. Alphonse DIAZ
(Nairobi, Kenya)

Avui, el Senyor ens convida a passejar per la seva vinya: «Un home plantà una vinya (...) l'arrendà a uns agricultors» (Mc 12,1). Tots som arrendataris d'aquesta vinya. La vinya és el nostre propi esperit, l'Església i el món sencer. Déu vol fruits de nosaltres. Primer, la nostra santedat personal; després, un constant apostolat entre els nostres amics, als quals el nostre exemple i la nostra paraula els animi a apropar-se cada dia més al Crist; finalment, el món, que es convertirà en un millor lloc per a viure, si santifiquem el nostre treball professional, les nostres relacions socials i el nostre deure envers el bé comú.

Quina classe d'arrendataris som? Dels qui treballen dur, o dels qui s'irriten quan l'amo envia els seus

servents a cobrar-nos el lloguer? Podem oposar-nos als qui tenen la responsabilitat d'ajudar-nos a proporcionar els fruits que Déu espera de nosaltres. Podem posar objeccions als ensenyaments de la Santa Mare Església i del Papa, dels bisbes, o potser, més modestament, dels nostres pares, del nostre director espiritual, o d'aquell bon amic que està intentant ajudar-nos. Podem, fins i tot, esdevenir agressius, i provar de ferir-los o, fins "matar-los" mitjançant la nostra crítica i comentaris negatius. Hauríem d'examinar-nos a nosaltres mateixos sobre els motius reals d'aquesta positura. Potser necessitem una coneixença més profunda de la nostra fe; potser hem d'aprendre a conèixer-nos millor, a efectuar un millor examen de consciència, per tal de poder descobrir les raons per les que no volem produir fruits.

Demanem a la Nostra Mare Maria el seu ajut per a poder treballar amb amor, sota el guiatge del Papa. Tots podem ser "bons pastors" i "pescadors" d'homes. «Aleshores, anem i demanem al Senyor que ens ajudi a portar fruit, un fruit que romangui. Només així aquesta vall de llàgrimes es transformarà en un jardí de Déu» (Benet XVI). Nosaltres podríem apropar a Jesucrist el nostre esperit, el dels nostres amics, o el del món sencer, només que llegíssim i meditéssim els ensenyaments del Sant Pare i provéssim de posar-los en pràctica.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Dolç Jesús, en quin estat et veig! Mansoi i afectuós, únic Salvador de les nostres velles ferides, ¿qui et va conduir a sofrir aquestes ferides, no només cruels sinó també ignominioses? Dolça vinya, bon Jesús!» (Sant Bonaventura)

- «Ell ens ha cridat amb amor, ens protegeix. Però després ens dóna la llibertat, ens dóna tot aquest amor 'en lloguer'. És com si ens digués: Cuida i custodia tu el meu amor com jo et custodio a tu. És el diàleg entre Déu i nosaltres: custodiar l'amor» (Francesc)

- «'La criatura sense el Creador s'esvaeix' (Concili Vaticà II). Vet aquí per què els creients saben que l'amor de Crist els empeny a irradiar la llum del Déu vivent a tots els qui l'ignoren o el refusen» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 49)